

Šk. rok 2005/2006

1. číslo

KECÁK

Časopis pre deti a dospelých

Ako som zachránil očka

Podraz na zemepise

Naša malá poradňa

Kto dupoce v tme

Zemiaky

Dialógy

Zaujímavosti

Pre bystré hlavičky

Príbeh, ktorý napísal život

Ako som zachránil ocka

Skutok bol nominovaný porotou do súťaže
Detský čin roka.

Boli jarné prázdniny a my sme šli na dedkovu chatu. Chodili sme na prechádzky a každý večer sme sa sánkovali. Ráz som sa išiel s ockom sánkovať sám, lebo mamka musela ísť do práce. Spúšťali sme sa po briežku pri chate, ktorý sa nám po chvíli zdal mierny, a tak sme si našli strmší kopec o niečo ďalej. Bol ešte čistý s neporušeným snehom. Tak sme sa z neho hneď spustili. Bolo to super. Chceli sme si jazdu zopakovať. Vybrali sme sa smerom hore, keď vtom ocko urobil krok a už ho nebolo. Spadol do šachty, ktorú nebolo vidno, lebo bola zakrytá tenkým plechom, pokrytým snehom. Ostal som tam sám. Vtom som začul ocka ako kričí, aby som mu pomohol. Kľakol som si na okraj šachty a s hrôzou som pozeral, aká je hlboká. Našťastie sa zaklinil pár metrov od vrchu. Začal mi vysvetľovať, ako ho mám chytiť a ako ťahať, aby sa nezosunul nižšie. Natiahol ruky, ja som ho zane chytil a z celej sily ťahal. Ocko si pomáhal len jednou nohou, pretože druhú mal zranenú. Ťahal som ho, až kým nedosiahol na okraj šachty, keď sa už mohol dostať von sám. Bolo to hrozné, no v zdravotníckom krúžku sme sa učili ako prvé nespánikárť v ťažkej situácii.

Bolo pre mňa veľkým šťastím vidieť, ako sa ocko z posledných síl dokázal dostať zo šachty von. Silno sme sa vystískali a za odmenu za moju statočnosť ma pozval do blízkej reštaurácie. Mohol som si objednať, čo som len chcel.

Obaja sme sa smiali, aby sme nemysleli na hrozné chvíle, ktoré sme práve prežili. No ešte i dnes sa nám pri spomienkach na túto udalosť hrnú slzy do očí.”

List napísal a skutok vykonal Richard
Moško, 4.roč., ZŠ Krymská 5,
Michalovce

Dialógy

Na mušku sme si vzali pána riaditeľa Mgr. Jozefa Porvazu.

☞ Pán riaditeľ, môžete nám povedať niečo o sebe, o svojej rodine i o práci riaditeľa školy?

(smiech) Niekedy som bol mladý a pekný, ale to bolo dávno, teraz som už len pekný a mám dve deti. Staršia dcéra študuje v Prešove a malý gaštan chodí do 4. ročníka. Chystá sa so mnou na lyžiarsky výcvik.

☞ Čo je na práci riaditeľa zaujímavé a čo ťažké?

Zaujímavé je to, že to nie je stereotypná práca, stále robím niečo nové, pracujem na tom, aby sa mali žiaci, učitelia a rodičia dobre.

☞ Ako dlho pracujete vo funkcii riaditeľa?

Pätnásť rokov.

☞ Čo pre vás znamená VII. ZŠ?

Úplne všetko. Je to môj život. Chcem, aby tu po nás niečo zostalo.

☞ Ktorý predmet sa vyučuje najľahšie?

Ten, ktorý žiaci nemajú radi.

☞ Ktorého učiteľa si najviac vážite?

Toho, ktorý si svoju prácu vykonáva poctivo. (čiže všetkých)

☞ Čo robia učitelia pre to, aby mala škola výborné výsledky?

Venujú sa žiakom ako vlastným deťom.

☞ Ako sa vám spolupracuje s učiteľmi?

Veľmi dobre, s mnohými sme spolu začínali, nemám s nimi žiaden problém.

☞ Čo robíte pre to, aby ste svoju prácu zvládali?

Udržiavam sa v kondícii, vo štvrtok hrám futbal, v piatok hokej. (amatérsky)

☞ Čo si myslíte o dnešnej mládeži?

Je taká, ako sme boli my. Aj my sme sa občas nevpratali do kože.

☞ Plánujete v škole nejaké zmeny? Ako si predstavujete jej budúcnosť?

Dávame do poriadku telocvičňu, do niektorých tried pribudli nové podlahové krytiny, žalúzie, postupne sa škola nanovo zastrešuje. So všetkým je veľa starostí a vybavovania, ale robíme to pre deti. Preto, aby sem chodili radi a bez strachu.

☞ Mohli by ste nám povedať niečo vtipné z vášho života?

Každý deň prináša niečo veselé a najlepšie je, ak sa smežeme sami na seba, tak nikoho neurazíme.

Ďakujeme za rozhovor!

M. Bazgerová
D. Rácová

Niekoľko otázok sme položili pani Surmajovej, vedúcej školského klubu.

Pani vychovateľka, koľko žiakov navštevuje ŠK?

120 detí.

Koľko detí je v jednej skupine?

30. Je to dosť veľa a práca popoludní je pre vychovateľky náročná. Deti sa chcú uvoľniť a celá činnosť ŠK je tomu prispôbená. Okrem stredy píšeme s deťmi aj domáce úlohy a pripravujeme sa s nimi na vyučovanie. Naša činnosť je veľmi pestrá, každý deň má iné zameranie. Robíme kvízy, besedy, rozhovory s deťmi, zhotovujeme rôzne predmety, kreslíme, učíme sa správne sa správať na ceste, hráme rôzne didaktické hry.

Popoludní môžu deti v ŠK navštevovať štyri krúžky. Pripravujeme v nich aj kultúrne programy, s ktorými vystupujeme pri rôznych príležitostiach.

Čo pripravujete s deťmi v najbližšom čase?

Pripravujeme sa na fašiangový karneval, 24. februára sa deti budú môcť predviesť v maskách a zabaviť sa a zároveň vyhrať jednu z mnohých pripravených cien.

Čo by ste vyzdvihli na činnosti klubu?

Nesporným kladom je to, že je dobre postarané o deti v čase, keď sa im nemôžu venovať rodičia. Napíšu sa s nimi domáce úlohy a hravo sa precvičia preberané učivo. Deti sa nenudia, ale venujú sa zaujímavým činnostiam. V

starostlivosť aj problémovjším deťom. Počas činnosti ŠK sa nám podaril malý zázrak. V skupine tretieho ročníka sa skoro pre polovicu detí stala kniha naozajstným priateľom. Radi ju čítajú, získavajú nové vedomosti, a to všetko dobrovoľne, so záujmom a láskou.

Ďakujeme za rozhovor!

S. Andrejová

Pani učiteľka Sinayová, môžete nám predstaviť svojich prvákov? Ako sa im darí v škole?

Keď prišli do školy, väčšina z nich nevedela čítať ani písať, nevedeli sa správať ako žiaci, rozprávali, kedy sa im zachcelo. Teraz sú z nich už ozajstní žiaci. Za tých pár mesiacov sa naučili skoro všetky písmenká a počítajú do desať. Skamarátili sa, už na seba menej žalujú. Najradšej sa učia matematiku.

Ako si v škole zvykli a čo majú najradšej?

Tu sú ich odpovede:

- Keď mi zvoní budík, skryjem si hlavu pod perinu. Chcem ešte spať.

- V škole radi hráme počítačové hry.

- Máme radi prestávky, lebo sa nemusíme učiť, môžeme sa naháňať, jesť a piť vodu.

- Cez prestávky sa radi "bijeme karate".

- Tešíme sa na vysvedčenie, nebude na ňom známka, ale ako som pracoval.

- Veľmi sa tešíme na prázdniny. Hocijaké!

Želáme prváčikom, aby sa im v škole darilo, aby sa tu cítili dobre a radi sem chodili.

Zo života našej školy

Asi ste si všetci všimli, že naša škola žije intenzívnym vzdelávacím, kultúrnym, poznávacím a športovým životom.

Je tu mnoho dobrých a skúsených učiteľov, pribúdajú mladší - plní elánu a vo vzájomnej spolupráci s ústretovým vedením dokážu podnietiť deti k vynikajúcim výkonom.

Počas školského roka sa deti majú možnosť zúčastniť na niekoľkých výchovných koncertoch, v jesenných a jarných mesiacoch na zemepisných, dejepisných, literárnych a výtvarných exkurziách, môžu navštevovať množstvo krúžkov a čo je najdôležitejšie, sami môžu prejať svoj talent a tvorivosť v rôznych kultúrnych programoch.

Takto bolo objavených mnoho skutočných talentov a stále sa objavujú nové, ktoré reprezentovali a reprezentujú školu na okresných, krajských i celoslovenských súťažiach.

Školský rok je ešte len v polovici, ale už máme niekoľko krásnych výsledkov v okresných a krajských kolách.

Šaliarsky Mat'ko - súťaž v prednese pôvodnej slovenskej povesti
2.m. - A. Šoltýsová (6.roč.)

Olympiáda AJ
1.m. - Lukačín (9.roč.)

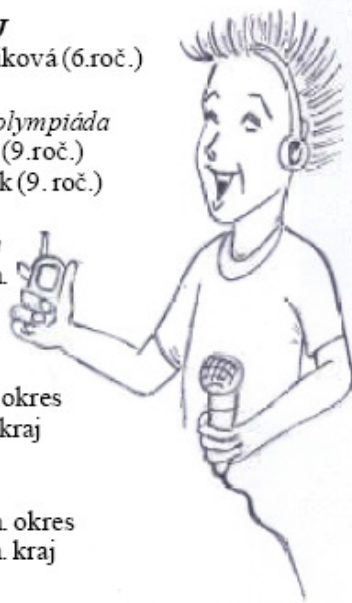
Olympiáda NJ
3.m. - E. Kurciková (6.roč.)

Matematická olympiáda
5.m. - J. Čičák (9.roč.)
9.m. - M. Pilník (9.roč.)

Cerpoľný beh
Dievčatá - 2.m.
Chlapci - 3.m.

Stolný tenis
Chlapci - 1.m. okres
2.m. kraj

Hádzaná
Dievčatá - 1.m. okres
1.m. kraj

V deviatom ročníku žiakov čaká monitor. Je to písomná skúška zo SJ a M. Väčšina sa k tomuto "problému" stavia zodpovedne. Na hodinách matematiky riešime rôzne testy. Často sa v nich vyskytujú aj "zákerne" príklady. Učítelia sa nám ich snažia objasniť. Práve v týchto okamihoch zisťujeme, koľko sme toho zabudli.

Aj zo slovenčiny sa "mordujeme" s parvopisnými cvičeniami či testami. Keďže monitor je už čoskoro, chcela by som všetkým deviatakom zaželať veľa šťastia. Veď výsledky monitoru majú vplyv aj na výber strednej školy, ktorá ovplyvní náš život v budúcnosti.

Čo ti hovorí slovo MONITOR?

Ondrej: Je to písomná skúška zo SJ a M, kde si môžem overiť svoje vedomosti. Asi by som sa mal pripravovať viac, ako sa pripravujem, ale dúfam, že ho úspešne zvládnem.

Je MONITOR pre teba veľká záťaž?

Simona: Áno, je, pretože nás čaká už onedlho, som stále nervóznejšia, mám pocit, že si toho musím ešte dosť zapakovať a že to nestihnem.

Mišo: Strach to nie je, možno malá obava, doma sa na MONITOR pripravujem a pripravujeme sa naň aj v škole. Dúfam, že ho prinajhoršom na polovicu zvládnem.

Ako sa pripravuješ na MONITOR?

Marianna: Pripravujem sa naň najmä popoludní doma, pretože keď som sama a nič ma neruší, viac sa naučím. Denne sa pripravujem hodinu na SJ a hodinu na M.

B. Bekešová

Výstup na Sninský kameň

Žiaci našej školy majú možnosť spoznávať krásy svojho regiónu. Napríklad ôsmaci každoročne vystupujú na Sninský kameň.

Keď autobus zastane na parkovisku, žiaci sú plní očakávania. Na svojej ture za krásnym výhľadom a možno aj dobrodružstvomvidia ako prvé Morské oko. No a potom stúpajú stále vyššie a vyššie. Medzitým obdivujú prírodu. Samozrejme, že sa aj zastavia, aby načerpali nových síl. Potom pokračujú ďalej s nádejou, že to už nie je ďaleko. Je dosť humorné pozorovať, ako sa niektorí spolužiaci tvária počas výstupu, najmä keď im dochádzajú sily. Doteraz sme však my "deti televízorovej civilizácie" vždy zvládli aj tie najťažšie a najnamáhavejšie výstupy. Keď je už Sninský kameň v dohľade, ukazuje sa na tvárach žiakov úsmev. Keď vylezú na Kameň, ostanú očarení. Výhľad je naozaj prekrásny,vidia Morské oko, Zemplínsku šíravu ale aj Sninu. V tej chvíli každý zabudne na to, aký je unavený a kochá sa okolím.

Celý zostup naspäť k autobusu zvládnu veľmi rýchlo a premýšľajú nad tým, čo videli a tešia sa na ďalšie túry a exkurzie.

B. Bekešová

Keby vedeli nohy rozprávať

...napočúvali by sme sa :”Tu ma tlačí! Nemám čo dýchať! Už nevládzem!”

Úbohé nohy ľahostajného majiteľa. Toho veru nezaujímá, či sú jeho nohy v pohode, aj keď ho musia nosiť každý deň po celý život. Prečo by sa mal zamýšľať nad tým, či obuv, do ktorej ich strčí, je vzdušná, chemicky nezávadná, má správny tvar, či sa časť nohy príliš nenamáha, alebo dokonca nepoškodzuje?

Čo nohy na to?

 "Milujú" niekoľkohodinový "pobyt" v botaskách, kde sa spotia a vstrebávajú chemické látky obsiahnuté v materiáli, z ktorého sú vyrobené,

 dlhú chôdzu a stlačenie vo vysokých lodičkách, ktoré deformujú chodidlo a bránia cirkulácii krvi.

O čom nohy snívajú?

 O pohodlnej a vzdušnej obuvi počas vyučovania,

 o chôdzi naboso po hrboľatom teréne, napríklad po kameňoch a mäkkej tráve, po čľapotaní vo vode za slnečného počasia,

po správne tvarovanej obuvi (ortopedickej), ktorá je balzamom na ichubitú a utlačenú "dušičku".

Neporiadok v triede? No a čo, veď ja som ho neurobil!

Častý argument, však? V škole však bežný. Ale správny?

Ľudská bytosť bola stvorená krásna a dokonalá. Taký sa rodí malý človečik na tento svet. Túži po harmónii, láske a kráse okolo seba.

Instinktivne ich vyhľadáva a aj sám tvorí.

S nástupom do školy akoby sa táto túžba po kráse kamsi stratila. Ako čosi nepotrebné a zbytočné.

A pritom človek sa cíti uvoľnene a príjemne len v prostredí, ktoré vyžaduje pozitívnu energiu.

Školská trieda usporiadaním zariadenia, prítomnosťou alebo neprítomnosťou zelených rastlín a dekoratívnych predmetov a v obrovskej miere udržiavaním poriadku a čistoty silno ovplyvňuje náladu a výkon učiteľov aj žiakov.

Keď chceme deň v škole prežiť v pohode a v dobrom zdraví, stačí, keď preto urobíme aspoň to najjednoduchšie.

Udržme si poriadok na lavici, v lavici, okolo lavice i v taške. Veci, o ktoré sa takto postaráme, budú vyžarovať dobrú energiu, ktorá nám spríjemní deň v škole a dodá nám silu, aby sme všetko hravo zvládli.

Pamätáte sa na príbeh z minulého čísla, ako sa narodili príšerky Hlučko a Smietka? Ponúkam vám ich ďalší príbeh.

Podraz na zemepise

Je sychravé jesenné ráno, počasie vôbec nevyzerá tak, akoby už o týždeň mali byť Vianoce.

Je zamračené, mrholí, biela hmla sa stielie do trávy poznačenej prvými mrazmi.

Hlučko so Smietkou vystrkujú hlávky zo svojho úkrytu. Cítia sa bezpečne, v triede ešte nikto nie je. Smietka si zamaškrtí na zásobách z minulého dňa a Hlučko sa nevie dočkať detí, aby uspokojil svoju túžbu po hluku.

Keď z chodby doľahne prvý krik, Hlučko sa zatvára veľmi spokojne, pretože jeho hlad bude stále menší a menší.

Keď žiaci zo 6.A vbehnú do triedy, príšerky sú už zase spoľahlivo ukryté.

6.A má prvú hodinu zemepis. Nikomu nie je do reči, pretože o chvíľu píše písomku. Väčšina z nich rýchlo listuje v knihách a zošitoch v snahe niečo si ešte overiť a zopakovať. Dnes to bude ťažké. Namiesto jednej hodiny zemepisu majú dve za sebou, lebo chýba matikárka.

Jano a Fero sedia v prvej lavici pri učiteľovom stole. Fero listuje ako divý, robí si ťahák, lebo doma sa na písomku nepripravoval. Musel dohrať napínavú hru na počítači.

„Dokelu, zas bude guľa,” hundre Fero, „kto sa má učiť také sprostosti a ešte si ich aj pamätať?!”

„Ale, ale kamarát,” ozval sa Jano, „zase sme nemali čas na učenie? Počítačové hry sú zaujímavejšie, čo?”

„Nože nerýp, nie každý je taký bifloš ako ty.” To je teda sláva, sedieť vedľa takej hviezdy.”

„Počúvaj, kámoš,” nedal sa Jano „keby si ustavične nesedel nad tými svojimi hrami, nebolo by to s tebou teraz také zlé. Tvoje problémy sa začali, keď si začal hrať.”

„Nechaj si tie svoje múdrosti!” osopil sa naňho Fero, „nikto na teba nie je zvedavý.”

Do triedy vošla učiteľka, nadiktovala otázky, stanovila podmienky a všetko stíchlo.

Jano si spokojne písal, Fero sa máme snažil použiť ťahák. Učka stála tesne pri ňom, o odpisovaní mohol len snívať.

Keď vypršal dohodnutý čas, spolužiak pozbieral písomky a odovzdal ich učiteľke.

Vtedy si nikto nevšimol, že Fero svoju písomku neodovzdal. Nenápadne ju poskladal a odložil do tašky. Jano však počas písania sem - tam hodiť očkom na jeho papier a videl, že z piatich otázok napísal odpoveď len na poslednú. Bolo mu síce Fera ľúto, ale povedal si: „Komu niet rady, tomu niet pomoci,” a vzdal sa ďalšieho dohovárania. Zvyšok hodiny prebehol pokojne.

Keď však prišla učiteľka na druhú hodinu, zaskočilo ju, keď na svojom stole našla písomku žiaka Fera. Hneď sa ho aj spýtala: „Počuj, Fero, ako sa ocitla tvoja písomka na mojom stole, keď som všetky odniesla do kabinetu?” Fero očervenel, ale rýchlo sa vynašiel: „Ja neviem, pani učiteľka, ako sa to mohlo stať.”

Ja som písomku odovzdal. Asi ste ju zabudli na stole, alebo ju spolužiak, ktorý písomky zbieral, položil na váš stôl neskoro. Hlavné je, že sa nestratila.”

Učiteľka pokrútila hlavou. Niečo sa jej nepozdávalo, ale už nepovedala nič.

Jano si Ferovu písomku pozornejšie prehliadol a zamrazilo ho. Odpovede boli pri každej otázke. Pochopil, čo sa stalo. Vedel, čo Fero urobil. Anebolo to fěr.

Spomedzi rebier radiátora všetko pozorne sledovali štyri začudované očka.

Smietka šepa Hlučkovi: “Ako mohol ten chlapec niečo také urobiť? To je predsa podvod. A všimol si si, aký vygúlený bol jeho spolužiak, keď prišiel na to, čo Fero urobil? Mal by učiteľke povedať, že ju podviedol. “Čo si šiši?”

Ako môže zradiť spolužiaka? Ved' sa mu budú všetci smiať a pokrikovať za ním, že je zradca, hlásna trúba a čoja viem, čo ešte. To nemôže.”

“Pozri sa, Hlučko, ako nešťastne vyzerá Jano. Zazerala na Fera, mračí sa a určite rozmýšľa, čo má robiť.”

“To mu teda nezávidím, bonznúť kámoša alebo byť spoluvinníkom?! Čo je horšie?”

“No, ja na jeho mieste, asi by som sa snažil Ferovi dohovoriť, nech sa prizná sám. Pohrozil by som mu, že ak tak neurobí on, urobím tak ja.”

Milí kámoši, čo myslíte, ako bude príbeh pokračovať? Porozmýšľajte, ako by ste sa zachovali vy.

Pokračovanie v budúcom čísle.

Zaujímavosti

Prečo sú deti v škole agresívne či apatické

Agresivitu a apatiu detí môžu spôsobovať sladkosti, ktoré si deti v hojnej miere dožičia. Keď sa minú sladkosti z domu, dokúpia si ďalšie z bufetu, môže ísť aj o sladené nápoje.

Cukor je nebezpečná návyková látka, ktorá spôsobuje, že deti sú psychicky nevyvážené. Cukor ako droga pôsobí návykovo a môže naštartovať aj ďalšie drogové závislosti.

Cukor vyvoláva v organizme tzv. inzulínovú hojdačku, ktorá spôsobuje, že keď stúpne hladina glukózy v krvi, deti sú nabudené a agresívne, často neovládnuteľné. Keď hladina klesne, deti sú apatické, unavené, znovu si vyžadujú cukor.

Psychický cirkus sa tak odzrkadľuje aj vo zvýšenej chorobnosti detí.

Úplne im zakázať sladkosti nemôžeme, ale môžeme ich nahradiť surovým ovocím, ktoré je prirodzene sladké.

Vzácne chvíľky pohody

.Meditácia vylepšuje mozog

Meditácia nielen uspokojuje človeka a navodzuje mu dobrý pocit, ale aj zlepšuje naše vystupovanie a mení štruktúru mozgu.

Meditácia obnovuje energiu, dokonca človek, ktorý medituje, potrebuje menej spánku.

Americkí vedci urobili klasický test pozornosti, pri ktorom treba rýchlo stláčať klávesnicu. Zistili, že meditácia, ako jediný spôsob relaxácie (spánok, rozhovor...) mala priamy vplyv na lepšie splnenie úlohy.

Okrem toho následkom meditácie sa zvyšuje hrúbka mozgovjej kôry v tých častiach, ktoré sú aktívne počas meditovania. Je to následok lepšieho vyživovania ciev, ktoré hrubnú a zlepšenia ich vetvenia.

Meditácia výborne pomáha pri sústredení, ktoré tak veľmi potrebujeme v procese riešenia.

Hluk môže zabíjať

Existuje úzka súvislosť medzi hlukom a úmrtnosťou na infarkt. Toto ochorenie čoraz častejšie postihuje mladšie a mladšie ročníky. Je vedecky dokázané, že už pouličný hluk spôsobuje stresovú reakciu organizmu, vylučovanie väčšieho množstva adrenalínu do krvi. Ak sa k tomu pridá stres z časovej tiesne, fajčenie a alkohol, riziko sa zvyšuje. Výskumníci z Berlína odporúčajú znížiť v súčasnosti povolenú hranicu hluku z 85 na 65 - 75 decibelov.

Vtáčiu chrípku zdoľá kyslá kapusta

Vedci v juhokórejskom Soule sú presvedčení, že kyslá kapusta obsahuje baktérie, ktoré účinne bojujú proti vírusu tejto chrípky.

13 kurčiat bolo pozitívne testovaných na vírus vtácej chrípky. 11 kurčiat krmili kyslou kapustou, dve nie. U 11 kurčiat nastalo zlepšenie stavu už počas 1 týždňa.

Liek našich starých materi zaberá aj v tomto storočí. Užívajme ho ako prevenciu už teraz. Dodá nám ochranné látky aj proti iným chorobám a vírusom a posilní imunitný systém.

Lúskajte a zobkajte

Ľanové semená

Zlepšujú imunitu organizmu. Pomáhajú proti zápche a sú prevenciou pred rakovinou. Obsahujú železo, vápnik, draslík.

Slnčnica

Znižuje riziko cievnych ochorení, ochorení srdca a mozgu. Obsahuje vitamín E, kyselinu linolovú ...

Tekvicové semenka

Najbohatší zdroj zinku, ovplyvňuje imunitný systém, majú preventívny účinok na vznik močových kameňov.

Naša malá poradňa

☺ **Nechce sa mi chodiť do školy a nechce sa mi učiť. Čo s tým mám robiť?**

Len pred niekoľkými desaťročiami mali deti opačné sťažnosti. Radi by vymenili to, čo museli robiť, za možnosť sedieť v školskej lavici a učiť sa. Namiesto toho sa museli postarať o mladších súrodencov, tvrdo pracovať okolo domu a na poli. Žiadne televízory neboli a ani by na ne nemali čas. Ani netušili, čo je nuda. Túžili po poznaní, po možnosti naučiť sa čítať a písať, aby lepšie poznali svet.

Dnešné deti majú všetko, čo potrebujú, bez väčšej námahy a bohužiaľ, nevážia si to. Len ten, kto vie, koľko námahy treba vynaložiť na to, aby sme si mohli odkrojiť krahiec chleba, si vie vážiť to, čo má a váži si i prácu iných ľudí.

Človek dospieva k poznaniu vlastnou skúsenosťou alebo sa učí zo skúsenosti iných. Mladý človek chce všetko vyskúšať sám na vlastnej koži. Vlastná skúsenosť je najlepšia skúsenosť. Ak chceš skúsiť, aké to je, keď človek robí, čo chce, vyskúšaj si to. Dokážeš ignorovať nespokojnosť rodičov, poznámky spolužiakov, vlastnú nespokojnosť so sebou? Alebo už takéto skúsenosti máš?

Nie sú príjemné, ale si pohodlný na to, aby si to zmenil?

Zapamätaj si: nepríjemná skúsenosť sa bude opakovať, kým sa z nej nepoučíš.

Ak chceš rozumovo i duševne rásť, musíš si všimnúť, čo ti hovorí život a neopakovať chyby, ktoré vyvolávajú nepríjemné pocity.

A podľa pocitov vždy spoľahlivo vieš, či reaguješ a konáš správne. A myslí trochu dopredu. Čo ti ponúkne život, keď ty neobetuješ žiadnu námahu na svoj rast?!

☺ **Zdá sa mi, že jednej učiteľke som nesympatická. Nech by som čokoľvek urobila, nie je so mnou spokojná. Keď spolužiaci vyrušujú, vždy vidí iba mňa. Zbláznim sa z toho.**
Zn. Nešťastná

Milá nešťastná, snaž sa z nepríjemnej situácie nezblázniť. Viem, že sa to len tak hovorí, keď nevieme, ako problém riešiť.

My ľudia sme rôzni. Niektorí sme si sympatickí, iní nesympatickí alebo ľahostajní. Akosi sa nám nedarí, aby sme sa všetci tolerovali a rešpektovali a mali sa radi takí, akí sme.

Sympatie iného človeka si vynútiť nijako nemôžeme. Možno ich niečo na nás dráždi a vyvoláva negatívne pocity. S tým, čo cítia iní k tebe, veľa nenarobíš, ale často pomôže obyčajný rozhovor, ktorý nám umožní spoznať aj iné stránky osobnosti ako tie, ktoré sú viditeľné na prvý pohľad vo vyučovacom procese.

Ak nemáš odvahu osloviť učiteľku, môžeš ešte niečo urobiť. Veľa sa hovorí o pozitívnom myslení. Každá myšlienka, ktorú venuješ inému človeku, je čistá energia, ktorá sa k nemu dostane okamžite, ako ju vyšleš. Človek, na ktorého myslíš, vycíti, či sú tvoje myšlienky o ňom dobré alebo zlé.

Keď sa budeš snažiť myslieť na

človeka v dobrom, úprimne mu budeš želať len to najlepšie a ešte si predstaviš, ako si srdečne podávate ruky a príjemne sa rozprávate, čoskoro sa vaše vzájomné vzťahy zlepšia. Musíš to však úprimne chcieť a dobré myšlienky vysieľať dlhší čas. Za ten čas zmeníš aj ty svoj postoj k učiteľovi a možno to prispeje k zlepšeniu vzťahov.

Vyskúšaj a keď to zaberie, odporúčaj ďalej.

Kto dupoce v tme

Leto na dedine je nádherné a horúčavy sú tu oveľa znesiteľnejšie ako v meste. Namiesto betónu a asfaltu je tu mnoho zelene, ktorá vďaka pohlcuje letnú páľavu.

Milujem prázdniny aj leto a večer dlho nemôžem zaspáť. Ani teraz sa neponáhľam do postele. Starí rodičia mi dovoľia byť dlho hore, veď ráno nemusím vstávať do školy. Ležím v tráve v záhrade a pozerám do oblohy. Vedľa mňa sa škerí do tmy môj dobrý kamarát Fero.

Noc ovíja svoje chladivé náručie okolo našich horúčavou presýtených tiel a žmurká na nás tisícami žiarivých hviezdíček.

Cvrčkovia usporiadali pre naše uši hlasný koncert a žaby súťažia o najlepšieho speváka.

Vychutnávame tajomné zvuky noci a hádame, kto je ich pôvodcom.

“Dup, dup, dup...” ozvalo sa blízko nás. Hlasné dupanie rušilo zvuky, ktoré tvorili prirodzenú kulisu večera.

“Ktosi sem ide,” zašepkal Fero vedľa môjho ucha. Ani on nechcel, aby niekto rušil našu pohodu. Obrátili sme

hlavy smerom, odkiaľ sa blížili kroky. Rožok mesiaca slabosvetľoval úzkym betónovým chodníčkom, ktorý sa hadil neďaleko. Čakali sme, že zbadáme siluetu prichádzajúceho človeka. Nikoho však nebolo vidno. Bolo to zvláštne. Nikoho nevidíme, a predsa počujeme kroky. “Čo keď sú to strašidlá?!” so stiahnutým hrdlom povedal Fero. “Čo si šiši? Iba ak v tvojej hlave,” odpovedal som mu a nečujne som sa posadil, aby som lepšie videl na chodník. “Sú to ježkovia, ty strachopud,” vysmieval som sa kamarátovi - bojkovi. “Poď, pohráme sa s nimi! Uvidíš, ako rýchlo sa dokážu zvinúť do kĺbka. Ariadne pichľavého.”

Ježkovia sa naozaj bleskurýchlo premenili na pichľavé kĺbká. Kým nás počuli a cítili vedľa seba, nezmenili svoj tvar.

“Poďme trochu ďalej. Keď nás nebudú cítiť, rozvinú sa zas.” Spoza krika sme ich pozorne sledovali a bavili sa na ich hlučnej chôdzi. Po chvíli som vyštartoval zo svojej skrýše a bežal k nim. Tí sa samozrejme zase premenili na pichľavé gule. “Odnesieme ich do kôlne a pozrieme sa na ne za denného svetla. Zuzanka od susedov z nich bude mať veľkú radosť,” rozhodol som. Bol som zvedavý na týchto nezvyčajných nočných lovcov, a tak sme ich lopatkou naložili do prúteného koša a odniesli do kôlne, kde na nás mali počkať do rána.

Zaspával som plný očakávania. Krátku letnú noc rýchlo vystriedalo svieže ráno a o ôsmej sme sa obaja stretli pri kôlni. Ježov sme opäť naložili do koša a niesli ich k Zuzankinmu domu.

Zaklopali sme jej na okno, lebo sme vedeli, že ešte bude spať.

Až po druhom zaklopaní sa v pootvorenom okne ukázala jej strapatá h lavička.

“Čo ešte nespíte? Prečo ma budíte?” nespokojným hlasom nás vítala.

“Niečo pre teba máme. Prekvapenie.” skočil jej Fero do reči. “Pod’ von, bude sa ti páčiť!” “No dobre, keď to musí byť. Len niečo hodím na seba.”

Keď vyšla von, ježkovia už boli na chodníku, ale nezdalo sa, že sú ochotní účinkovať v našom programe.

“Jéj, čo ste to priniesli? To sú ježkovia, však? Tí sú krásni.” Dotkla sa pichliačov na chrbte jedného z nich. “Au, tie pichajú!” Odtiahla prst, na ktorom sa objavila drobná červená bodka. “Chcem vidieť, ako sa pohybujú. Prečo nechodia?” “Boja sa nás. Pod’me od nich ďalej, uvidíš, ako vediapochodovať,” povedal som jej.

Skryli sme sa za lavičku a čušali, kým ježkovia nezmenili tvar. “Jé, tí sú krásni, aké majú krásne očka a nošteký a aké majú krátke nožičky. A ako dupocú,” neprestávala sa tešiť Zuzka. “Nechajme si ich, sú takí milí,” prehovárala nás. “Budem sa o nich starať, chytať im červíky, nosiť jabĺčka ...” “Nie!” povedal som rázne, “ježkovia potrebujú slobodu. Nie sú to domáce zvieratá. A čo keď majú deti? Kto sa o ne postará, keď im zoberieme rodičov?” Tento argument Zuzke zatvoril ústa. Uznala, že si ich nemôžeme nechať. Príroda je plná živých tvorov a my nemôžeme obmedzovať ich slobodu. Iba keby bol ich život ohrozený. Vtedy by sme ich mohli odniesť do zoologickej záhrady alebo do nejakého zvieracieho centra záchrany.

Sú krásne a milé, ale šťastné budú, len keď budú slobodné. Ich právo na slobodu sme uznali všetci traja a dovolili sme obom “dupkáčom” zmiznúť v tráve. Nech si idú, nech sa tešia zo života na slobode.

Aj my sme sa tešili, že sa nový prázdninový deň takto zaujímavo začína.

Do večera je ešte ďaleko a nás čakajú nové prekvapenia a zážitky.

Zemiaky, alebo za dobré dobro nečakaj

Moji rodičia vlastnia niekoľkoárové poličko, ktoré im v jeseni prinieslo bohatú úrodu zemiakov. Bolo ich toľko, že sa rozhodli niekoľko vriec darovať svokrovcom a niekoľko prediť.

Keď som v podvečer zastal s autom v úzkej uličke, aby som vyložil zemiaky svokrovcom, oslovila ma suseda, ktorá žila sama v dome oproti.

“Hej, sused, počula som, že vaši rodičia predávajú zemiaky!”

Zložil som vrece, ktoré som si chcel práve prehodiť cez plece a vravím: “Veru predávajú. Pod’te sa pozrieť, aké sú krásne!” Otvoril som vrece a pozoroval drobnú starú ženu, ako sa zvedavo prehrabuje vo vreci. Bezzubé ústa vydávali zvuky vyjadrujúce obdiv. Sivé oči ukryté medzi vejárikmi vrások žiarili. V stareckých rukách držala veľký zdravý zemiak, keď sa opýtala, či by som jej nemohol kúpiť tri vrecia zemiakov od mojich rodičov a či by som jej ich nemohol aj priviezť, lebo jej nemá kto. Vedel som, že deti ju nenavštevujú, pretože pre niečo na ňu zanevreli,

a bolo mi jej ľúto. Sľúbil som teda, že jej zemiaky doveziem. Prečo nie?

Ani nie o hodinu som bol so zemiakmi pred jej bránou. Suseda práve vyháňala z dvora sliepky, ktoré ušli z ohrady a šľavnato im nadávala.

Keď som na ňu zakričal, nechala sliepky tak a prišla ku mne. Opýtal som sa, kam mám tie vrecia zložiť. Chcela, aby som ich zanesol do pivnice.

Postupne som ich tam teda poodnášal. Skôr ako som zemiaky z vrec povysypával, suseda ich chcela ešte vidieť..

Otvoril som vrecia a spokojne čakal. Hrial ma pocit, že som urobil niečo dobré pre starú opustenú ženu. Preto jej reakcia bola neočakávaná, zapôsobilá na mňa ako ľadová sprcha.

“A to sú čo za zemiaky? To predsa nie sú také, aké ste priviezli svokrovcom! Tieto sú menšie a akési nahnuté!”

“Ale pani suseda, “ bránil som sa, keď som sa spamätal, “len sa lepšie pozrite, sú krásne a ani jeden nie je hnilý. Veď sme ich práve vykopali a roztriedili.”

Ale tá sa vonkoncom nedala presvedčiť. Rozohnená sa na mňa opäť vyrútila: “Vôbec som si nemyslela, že ste taký! Že oklamete starú ženu. To teda od vás vôbec nie je pekné. Fúj, hanba! Berte si zemiaky a odneste, odkiaľ ste ich vzali! Ja také nechcem!”

Som chlap, veľa toho vydržím, ale v tej chvíli by sa vo mne nebol krvi dorezal. V hrudi som cítil nepríjemný tlak, hrdlo som mal bolestivo stiahnuté, aj oči ma štipali.

Namiesto očakávanej vďaky, takéto nespravodlivé obvinenie. Pretože v pivničnom šere krátkozraká

babka nerozozná zdravý zemiak od zhnitého.

Ľútosť postupne vystriedal hnev. Vo vlastnom aute jej doveziem zemiaky, poodnášam ich až do pivnice a ona, babka jedna krátkozraká, namiesto toho aby bola rada, že lacno kúpila pekné zemiaky, obviňuje ochotného človeka z podvodu.

Bez slova som povynášal vrecia späť do auta. No pri odchode som jej zakričal: “Keď budete niekedy niečo potrebovať, nezabudnite sa na mňa zasa s dôverou obrátiť! Dočkáte sa!

Keď som o tom neskôr rozprával svokrovcom, rozhorčili sa síce, ale vôbec ich to neprekvapilo. Vraj v ulici niet nikoho, s kým by sa ešte nebola dostala do konfliktu.

Pre bystré hlavičky

1. V nasledujúcom texte sú štyri nespisovné slová. Podčiarkni tieto slová a napíš ich spisovne.

Na koncoročný výlet sa veľmi teším. Mamička mi určite nakúpi kopu všelijakých sladkostí. Najmä moje obľúbené keksíky s čokoládou. Samozrejme, že do sáčku mi pribalí aj rožky so salámou a rajčinami. V šuflíku mám už pripravené nové slnečné bríle. Každý z nás musí zobrať vlastný spacák. Z nasporených peňazí kúpim bratovi nejaký pekný darček.

_____	_____
_____	_____

2. V jednej krajine žil kráľ, ktorý mal prenáramne rozmarnú dcéru Žofku. Ktorá z nasledujúcich viet najlepšie vystihuje princeznú?

- a) Každý deň premárnila ustavičným vylihovaním.
- b) Stoj čo stoj chcela mať iné šaty ako ostatné princezné.
- c) Neustále vymýšľala pre sestry nové duchaplné hádanky.
- d) Mala náramný strach z ľudí.

3. Z básne sa vytratili niektoré slová. Vyber slová z rámika a doplň ich správne na bodky:

Štyri mačky vravia
"Ach, to je zlá !

Chrček ide na
už si pierko

S klobúkom na
vedie si"

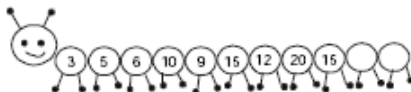
	plačky
pripína	
	pytačky
uchu	
	novina
mladuchu	

1. Na diaľnici je na každom desiatom kilometri telefónny automat. Auto malo na 127. kilometri poruchu. Na ktorom kilometri je najbližší telefónny automat?

- a) Na 140. kilometri. b) Na 130. kilometri.
c) Na 127. kilometri. d) Na 126. kilometri.
e) Na 120. kilometri.

2. Stonožka Božka rada nosí tričká s číslami. Oblieka si ich tak, aby boli čísla na nich usporiadané v určitom poriadku. Doplň čísla, ktoré bude mať Božka na posledných dvoch tričkách.

Anglický jazyk Nemecký jazyk

1. How do we make comparative and superlative form? Complete the table.

Adjective Comparative Superlative

Big
Healthy
Good
Rich
Important

2. Message text . Can you match the word in A with its correct meaning in B.

A

B

btw	- bye for now
pls	- please
fri	- just a minute
b4n	- by the way
jam	- for your information

1. Ergänze, was in der Geschichte fehlt:

Hasso ist ein kleiner Hund. Er wohnt in einer in der Nähe von dem Haus. Er ist ein Feinschmecker. Er isst gern Fleisch, Kekse und Sein Zuhause steht unter einem grossen Sehr gern liegt Hasso in dem Er hat zwei gute Freunde. Der erste ist Harri. Er ist ein .. Der zweite ist ein ... Der Junge isst gern ... und der ... liebt

Eines Tages sagt Harri: "Liebe Freunde, morgen habe ich Geburtstag. Ich lade euch zu meiner Geburtstagsparty ein."

Die Freunde freuen sich sehr. Aber sie müssen überlegen, was sie ihrem Freund schenken. Der eine sagt, ...

Eis	Grass
Knochen	Hase
Baum	Karotte
	Hase
	Junge

2. Aufgabe: Schreib die Geschichte weiter. Was schenkt Rolfi und Hasso seinem Freund?

3. Zeichne oder male, wie die Freunde Harris Geburtstag feiern.

Známe výroky slávnych

Človek je svet v malom.

Demokritos

Človek by zožral človeka, ale má nanič zuby.

Kostrá

Čím väčšími poznávam ľudí, tým radšej mám psov.

Anglické príslovie

Čím je človek rozumnejší a lepší, tým viac dobra v ľudí och objavuje.

Pascal

Ľudí sa bojí ten, kto ich nepozná.

Goethe

Byť človekom znamená usilovať sa byť bohom.

Sartre

Človek je jediný živočích, ktorý musí pracovať.

Kont

Človek radšej spoznáva vesmír ako seba samého.

Hemingway

Kto sa povyšuje, nestojí vysoko.

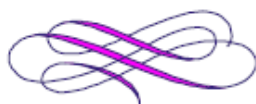
Seneca

Akonáhle si dôveruješ, vieš už žiť.

Goethe

Tí, ktorí človeka nedokážu prerásť, radšej ho ponižujú.

Lec

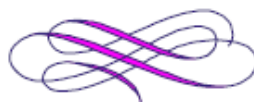
Jazykové okienko

Nesprávne

krmitko
kružítko
lizatko
strúhatko
kukátko

Správne

kŕmidlo
kružidlo
lizanka
strúhadlo
priezor

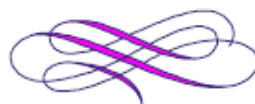
Rozlišuj

prechod - pomenúva dej a jeho výsledok

Prechod cez Veľkú Fatru je nebezpečný.

priechod - pomenúva miesto, kadiaľ sa prechádza.

Prechádzaj len cez priechody pre chodcov!

Čo znamená, keď povieme:

dávaj si pozor na jazyk!
(vyberaj slová opatrne!)

drž jazyk za zubami!
(nič nehovor!)

má podrezaný jazyk
(veľá rozpráva)

Humor

Viete, prečo si nemáte strieľať z
policajtov?
Lebo by mohli streľbu opätovať.

- Moja žena dnes zachránila život
mnohým ľuďom.
- A ako?
- Nepodarilo sa jej naštartovať.

Toto je účet za obed, pýta sa hosť
časnika, alebo mi chcete predať
reštauráciu?

Počítačového maniaka zrazí auto. On
sa postaví a povie: "Nevadí, mám ešte
dva životy."

Viete, prečo blondínky lejú do
počítača vodu?
Aby mohli surfovať po internete.

Cez deň to šteká a v noci to pláva.
Čo je to? _/svokrine zuby/

"Otec, kde je Kamčatka?"
"Spýtaj sa matky, ona včera
upratovala."

Bush a Bin Ládin hrajú šachy.....
Kto vyhrá?????
Bin Ládin lebo Bushovi chýbajú dve
veže.

Škótsky Mikuláš navštívi rodinu a
prihovori sa jej deťom : " Tak,
detičky, čo si odo mňa kúpite?"

Novák sa opil skoro do bezvedomia a
cestou domov sa plazí po železničnej
trati.

- Do kelu. Dnes sú tie schody nejaké
dlhé.

No nič, práve mi ide výťah ...

Ide chlapík po lese a skladá babku
visiacu na konári:

- Čo babka, Redbull?

- Ale kdeže Redbull, PITBULL.

- Oci, oci, nemôžem do počítača
založiť ďalšiu inštaláciu.

- Tú predošlú si vybrala?

- Keď tak o tom hovoríš, spomínam
si, že druhá tam išla nejakou ťažko.

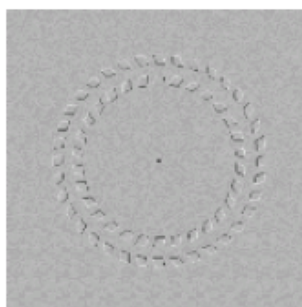
Muž v drahom obleku kľáči na
námestí a pije z mláky. Zrazu okolo
neho prejde jeden pán a hovorí mu:
"Pane, postavte sa, čo si o vás
pomyslia ostatní ľudia?"

Pán sa postaví, utrie si ústa a odpovie
mu: "Image je nanič, počúvaj svoj
smäd!"

Učiteľka hovorí žiakom novú látku a
zrazu si niekto prdne. Učiteľka sa
pýta, kto to bol. Ferko podvihne ruku
a učiteľka ho pošle za dvere. Okolo
ide riaditeľ a pýta sa : "Ferko?"
"Prdol som si, ale pán riaditeľ, aká je
v tom logika, mňa poslali za dvere a
oni ostali v smrade!"

Pozerajte sa na bod v strede a zároveň sa približujte a vzdľahuje od obrázka. Kruhy sa začnú pohybovať.

Recepty

Pochút'ka z plnotučného mlieka

Čas prípravy: 20 min (4 osoby)

Potrebuje:

2 vajcia
4 lyžice cukru
pol citrónu
1 l plnotučného mlieka
1 banán
1 malú konzervu miešaného ovocia

Postup:

1. V miske vyšľahaj vajcia s cukrom ručným šľahačom alebo metličkou na sneh.

2. Vytlač šťavu z polovice citróna.

3. Prilej plnotučné mlieko.

4. Ošúp banán a pokrájaj ho na kolieska. Spolu s ostatným ovocím z konzervy ho daj do misky. Prilej aj šťavu z konzervy.

5. Pred podávaním postav misku na chvíľu do chladničky.

Rada: Namiesto citróna môžeš použiť aj celý pomaranč a namiesto konzervovaného ovocia môže byť aj čerstvé, pokrájané na kocky.

Šunkové volské oká

Čas prípravy: 20 min. (4 osoby)

Potrebuje:

4 vajcia
1 lyžicu oleja
4 veľké listy hlávkového šalátu
soľ
korenie
červenú papriku
150 g šunkovej salámy
chlieb

Postup:

1. Olej zohrejeme na panvici. Opečieme v ňom kolieska šunkovej salámy z oboch strán a vyberieme ich na tanier.

2. Vajcia opatrne rozbi na panvici a na miernom ohni ich usmaž, kým nie je bielko pevné a trochu chrumkavé.

3. Umyté šalátové listy a opečenú salámu rozdeľ na štyri tanieri a polož na ne hotové volské oká.

4. Až potom vajcia opatrne posol, okoreň a opaprikuj. Ak chceš, ozdob ich aj kolieskami cibule.
K jedlu podaj chlieb, hodí sa aj teplý čaj.

Druhá šanca

2005/2006

K
U
P
Ó
N

1.

Tento kupón oprávňuje držiteľa požiadať vyučujúceho ľubovoľného predmetu o odpustenie ústneho skúšania v prípade nepripravenosti na vyučovaciu hodinu. Túto šancu má možnosť využiť do vyjdenia ďalšieho čísla časopisu.

Výhodu kupónu využil:

.....
Meno a priezvisko

.....
Predmet

.....
Podpis vyučujúceho

.....
Podpis a pečiatka školy

* Použitý kupón ostáva vyučujúcemu, u ktorého si žiak uplatnil nárok na druhú šancu.

KEČÁK - časopis občasník, ZŠ Krynská 5, 071 01 Michalovce

ŠÉFREDAKTOR A FOTO: Mgr. D. Majerová

ASISTENTI ŠÉFREDAKTORA: Ing. B. Jurková

Mgr. D. Šalapová

Mona - Andrejová

Bea - Dekešová

Martina Grnáčová

REDAKTORI: